

בע"ח (באר שבע) 21845-02-16 - דני אלקבס נ' מדינת ישראל - פמ"ד - פלילי

בע"ח (באר-שבע) 21845-02-16 - דני אלקבס נ' מדינת ישראל - פמ"ד - פלילימחוזי באר-שבע
בע"ח (באר-שבע) 21845-02-16

דני אלקבס

ע"י ב"כ עו"ד משה מרוז

נגד

מדינת ישראל - פמ"ד - פלילי

ע"י ב"כ עו"ד צחי יונגר ויריב צרי

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[08.11.2016]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה, לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש:

א. לחשוף את זהות מוסר המידעים ומועד מסירתם, ביחס לידיעות שהסיומת שלהן 539 ו-009. נטען, כי יש בחשיפת הנתונים החסויים כדי לתמוך בגרסת העותר, כי לאחרים היה אינטרס לפגוע באדם דפס ולא העותר, שכן אין לו כל מניע כזה;

ב. לחשוף את זהות האדם אשר שימש כמתווך בין עד המדינה לחוקרי המשטרה. נטען, כי אותו אדם אינו איש משטרה, שאם לא כך, היה מוגדר בתעודת החיסיון כנציג המשטרה. אי לכך, למד הסנגור, כי המדובר באזרח אשר היה מעורב בכל הנעשה, ועל כן עדותו קריטית להגנה;

ג. המבקש עותר לחשוף את החלקים המושחרים (סעיפים 13-15) בבקשה למתן צו להאזנת סתר מיום

20.09.2015-21.07.2015. נטען, כי המדובר במידע הנוגע באופן ישיר לעותר;

ד. המבקש עותר להסיר את החיסיון מהדיסקים נשוא האזנת הסתר (31 דיסקים). נטען, כי מדובר בתוצרי האזנות והקלטות, אשר נוגעות הן לפרשה והן לעד המדינה;

ה. המבקש עותר להסיר את החיסיון המלא על הקשר המלא בין עד המדינה למשטרת ישראל בדברים הקשורים והלא קשורים לתיק זה. נטען, כי מדובר בחיסיון חריג ופוגע ביכולת ההגנה למצות את אפשרויות החקירה אל מול אותם עדי תביעה;

2. תגובה המשיבה

בא-כוח המשיבה עתר לדחות את העתירה, שכן לשיטתו, אין בחשיפת החומרים נשוא העתירה, כדי לסייע להגנתו של המבקש כלל, וביתר שאת, כאשר התשתית הראייתית נשוא כתב האישום, נשענת בעיקר על מוצא פיו של העותר והיותו "משיח על פי תומו" בתמלול בדיסק מספר 1466. לגופם של דברים, נטען:

באשר לסעיף א - ככל שמתייחס לידעה שהסיומת שלה 539, נמסרה פרפרזה: "לאופיר ועמוס לביא יש מספר חיילים ממוצא אתיופי שקיבלה משימה לפגוע באדם דפס". כמו כן, נמסרה פרפרזה נשוא ידיעה שהסיומת שלה 009: "חייל של עמוס ואופיר לביא עורך בדיקות לאיתור רכבו של אדם דפס שנמצא על הכוונת ומסומן לחיסול על ידי משפחת לביא ואנשי יוסי אדרי ביניהם אדרי ווארו ועוזי זוהר והצפוניים וחבריהם. לאדם רכב פורד פוקוס כחולה והוא נוהג להסתובב עם אלירן". עוד נטען, כי שתי הידיעות יחד עם כלל הידיעות בתיק, עמדו לבחינה של בית המשפט בעתירה המקבילה שהוגשה על ידי שלום דומרני במ"ת 62899-10-15 והעתירה נדחתה. עוד נטען, כי המשיבה לא חולקת על הטיעון של הסנגור שיש עוד אנשים שחפצו לפגוע באדם דפס.

באשר לסעיף ב - נטען, כי הנחת הסנגור שגויה, שכן מהחומר הגלוי ידוע כיצד עד המדינה יצר קשר עם גורמי המשטרה, ולעניין זה הפנה בא-כוח המשיבה לתמליל נשוא דיסק מספר 934. לגופם שם דברים נטען, כי דרכי יצירת הקשר בין עד המדינה לבין מפעיליו, עוטה תחת חיסיון. עם זאת, הדגיש בא-כוח המשיבה, כי הנחת הסנגור, שיתכן וקיימת דמות שלישית בין עד המדינה לגורמי המשטרה, הינה הנחה מוטעית.

באשר לסעיף ג - נתונים שעניינם בקשה לצו האזנת סתר (סעיפים מושחרים) - נטען, כי אותם צווים מקוריים הובאו לעיון בית המשפט במסגרת עתירה מקבילה, ואין בהם כדי לסייע להגנת העותר. כך הם פני הדברים ביחס לסעיף ד - 31 הדיסקים שנבחנו גם הם על ידי בית המשפט במסגרת העתירה המקבילה.

באשר לסעיף ה (שעניינו הקשר בין עדי התביעה למשטרה) - נטען, כי מדובר בסעיף כללי, שלמעשה בא להגן על האינטרס החשוב שאנשים ימשיכו לשתף פעולה עם המשטרה.

3. בהמשך לדיון שהתקיים במעמד באי-כוח הצדדים, התקיים דיון נוסף במעמד באי-כוח המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד בלשכתי, במסגרתו הוצגו כלל האסמכתאות הרלוונטיות. ניתן מענה לטענות שעורר בא-כוח העותר בטיעונו בכתב והן על פה.

4. אין מחלוקת, שלעיון ההגנה נמסרה טבלה מרוכזת של פרפרזות לחלק ניכר מהידיעות נשוא נספח א' לתעודת החיסיון. כמו כן, רשימה בה פורט תיאורו של כל מסמך ומסמך, למעט מסמך המסומן מא' בתעודת החיסיון.

5. בהכרעה בבקשה לגילוי ראיה, אשר לגביה הוצאה תעודת חיסיון, מאזן בית המשפט בין שני אינטרסים מנוגדים. האחד - האינטרס של הגנה על שלום הציבור וביטחון המדינה. השני - האינטרס של עשיית משפט צדק. עוד נפסק, כי המבחן לבחינת חיוניותה של ראיה להגנתו של נאשם הוא: "אם יש בה פוטנציאל מזכה" (ראה ע"פ 889/96 וכן בש"פ 1924/93).

6. בדיון הנוסף שהתקיים במעמד המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, הסכימה המשיבה למסור להגנה את החומרים נשוא המסמך שסומן על ידי ג3.

7. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, בחנתי את בקשתו של העותר - הקשבת לטיעוני באי-כוח הצדדים בדיון במעמד הצדדים והן במעמד המשיבה בלבד, הקשבת להסברים של נציגי המודיעין הרלוונטיים ועיינתי באסמכתאות הרלוונטיות, לרבות חומר החקירה שמוכר לי היטב בפרשייה זו, על רקע החלטתי בבקשת המעצר עד תום ההליכים, וכן בבקשות לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ. כמו כן, ביקשתי וקיבלתי מענה לכלל השאלות והטענות שעמד עליהם בא-כוח העותר המלומד, וזאת נוכח זיקתם וחשיבותם להליך העתירה שבפנינו, ובסופו של יום, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, וזאת הואיל ולא מצאתי, כי יש בהסרת החיסיון מהחומרים נשוא העתירה, כדי לגבש, ולו פוטנציאל מינימלי, כהוא זה, כדי לתרום להגנת העותר.

למותר לציין, כי החלטה זוהי ניתנה בעתירה מקבילה - במ"ת 62899-10-15, מיום 10.05.2016, שהוגשה על ידי נאשם נוסף בחלק מאותה פרשייה בנוגע לחומרים זהים.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי-כוח הצדדים. ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ז, 08 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.